

[Knud Lind]

Vi må imidlertid med glæde konstatere, at der er skabt en forhandlingskontakt mellem husbesættere og Københavns kommune i forbindelse med at finde et ungdomshus. Spørgsmålet er så, om et ungdomshus er det endelige mål for den hårde kerne af husbesætterne. Jeg tror det ikke. Efter at have været til møde med repræsentanter for BZ-gruppen måtte jeg konstatere ud fra de udtalelser, der blev fremført af BZ-gruppen, at det ikke blot var et spørgsmål om et nyt ungdomshus, men om en anden samfundsorden. Med en sådan indstilling er det nødvendigt både for statsministeren og for justitsministeren at overveje, om ikke det var bedre at bakke det politi op, der i sidste ende skal forsvare demokratiet, i stedet for, som hr. justitsminister Ole Espersen har gjort, at lefle for venstrefløjens uromagere.

Jimmy Stahr (S):

Jeg vil gerne starte med at takke statsministeren for det meget sobre og afbalancerede indlæg, vi fik. Mit eget indlæg her bliver meget kort. Det skyldes ikke, at der er gået lang tid, men jeg føler ikke, at der er så meget nyt at sige, for sagen har jo været grundigt behandlet i retsudvalget. Vi har haft et 2-dages seminar med justitsministeren og politiet, hvor en stor del af tiden gik med at tale om husbesættelser, og endelig er det jo også sådan, at de fleste af de tilstedeværende ordførere har haft mulighed for at udtale sig til offentligheden, idet der jo har været en ganske god mediedækning af disse ting.

Det er beklageligt, at husbesættelserne i vinter udviklede sig og udviklede sig på den måde, de gjorde, og måske længere, end de unge besættere egentlig selv havde tænkt sig. Jeg kan fuldt ud tilslutte mig statsministerens ord om, at vi vil gøre alt for at undgå vold, og at volden ikke må vokse.

Ligeledes vil jeg gerne slå fast, at det er politiet, der har afgørelsen om, hvornår og hvordan der skal gribes ind over for husbesættelser. Jeg forstår politiets vanskelige stilling, og derfor synes jeg, det er meget vigtigt for os at få slået fast, at det er politiet, der har afgørelsen om, hvornår og hvordan der skal gribes ind, og vi skal selvfølgelig bakke dem op.

På den anden side har vi så de unge. Der er ingen tvivl om, at de har nogle problemer,

og jeg tror også ligesom statsministeren, at der er nogle bagvedliggende årsager, som vi bliver nødt til at arbejde med, og som jeg også synes regeringen har taget fat på.

Det er ikke en stor del af de unge, der deltager i disse husbesættelser, og derfor mener jeg, der må være en god mulighed for os for at grave os ind til de rigtige årsager.

Må jeg til slut lige nævne en stille undren, som jeg har mødt rundt omkring ude i landet, når jeg har været ude at tale om disse problemer. Det er den undren, man møder hos folk, over, at der er så mange tomme huse. De har en fornemmelse af, at når man har fået husbesætterne ud ét sted, kan de flytte 3 karreer længere hen, og så er der et tomt hus igen. Der er mange mennesker rundt omkring i landet – det gælder ikke alene i København, men også i andre større bysamfund – der giver udtryk for denne undren over, at det lykkes at finde alle disse tomme huse.

Jeg ville i hvert fald ønske, at vi kunne opnå gennem lovgivning eller på anden vis en administration, som gjorde, at disse huse ikke stod tomme i så lang tid, og at de blev fyldt lidt hurtigere med lejere på en mere normal måde.

Hagen Hagensen (KF):

Sådan som forespørgslen til statsministeren er udformet, kunne man vel egentlig sige, at når statsministeren har givet sin redegørelse for, hvad han helt præcist, som det hedder i forespørgslen, agter at foretage sig, behøvede man måske ikke ved denne lejlighed sige mere derom.

Nu er forholdet jo det, at det er en forespørgsel, og da skal vi altså give vores besyv med. Jeg vil for mit vedkommende sige, at udgangspunktet for det, jeg siger, er, at ejendomsretten skal respekteres, husbesættelser skal og kan ikke tolereres, og efter en ejers begæring er det ordensmagtens opgave at bringe husbesættelser til ophør. Det er ordensmagten, der må træffe bestemmelse om både fremgangsmåde og tidspunkt for at bringe en husbesættelse til ophør, dog således at en ulovlig tilstand bringes til ophør inden for en rimelig tid.

Vores ordensmagt kan komme ud for at måtte beskytte sig selv for at kunne beskytte andre og for at opretholde den ro og orden,